

عنوان مقاله:

جواز جاسوسی برای نظام سیاسی در فقه شیعه

محل انتشار:

فصلنامه سیاست متعالیه، دوره 6، شماره 20 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

سید علی اصغر علوی - فقه - علوم سیاسی - حوزه علمیه قم - استاد سطح عالی - پژوهشگر پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی

خلاصه مقاله:

جواز جاسوسی آثار فراوانی بر امنیت جامعه دارد و در نظام سیاسی اسلامی یکی از مباحث پیرامون و چالش برانگیزی است که در برخی محافل علمی مورد بحث و کنکاش قرار می گیرد، و هدف از آن حفظ نظام در برابر دشمنان و پاسداری از دستاوردهای آن است. در راستای فرایند اداره مطلوب جامعه و رفع مشکلات امنیتی حکومت از سوی حاکم اسلامی، جاسوسی به مثابه یک رکن در نظام سیاسی نگرینسته می شود و همه ادله نقلی و عقلی که می تواند پشتوانه جواز آن قرار گیرد، کنکاش می شود. البته اصل اولی عقلی عدم جواز تجسس در امور شخصی دیگران است، ولی جاسوسی به دلیل رعایت مصالح نظام سیاسی جایز، و گاهی واجب تلقی شده است. در نوشته حاضر با تجزیه و تحلیل ادله و ارزیابی جاسوسی، ضوابط و گستره آن از منظر فقه شیعه روشن می شود.

کلمات کلیدی:

جاسوسی، جواز، فقه شیعه، نظام سیاسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/857307>

